

[Lilli Gyldenkilde]

kommer. Men jeg håber da, at de kommer, for hvis vi ikke kan se, at der er uddannelsespladser, at der kommer nogle faste job, fordi der bliver nogle lettelser, synes jeg ærlig talt ikke, at jeg rigtig kan tro på, at dette er en stor reform. Så er jeg bange for, at vi igen har rørt rundt i den gryde, hvori der ligger, at vi hele tiden skal pille ved de arbejdslosheds rettigheder, og til gengæld får de ikke nogen job ud af det. Og det er jo det sidste, der er meningen med dette her, så jeg håber selvfølgelig, at det kan lykkes.

Vi ser frem til – på trods af vores knubbede ord – at vi kommer i forhandling om disse ting, og så må vi jo se, hvor meget vi kan støtte, og om vi kan støtte hele vejen igennem. Jeg ville håbe, at det kunne gå sådan, men det er jo ikke op til os alene, det er op til arbejdsministeren.

Jeg har bemærket, hvilket jeg nu har sagt et par gange fra talerstolen, at oplægget ser ud, som om det er lavet til den tidligere regering, til De Konservative og Venstre. At Venstre her i dag ikke rigtig har indset, at det er et oplæg til dem, må vi jo se i øjnene.

Men stadig væk vil jeg mene, at det fornuftigste var, at vi kunne få rettet dette til, så folk ude på arbejdspladserne tror på, at det her er noget, der kan bruges til noget. For uden optimismen, og uden at folk får indflydelse på de ting, som ligger her, kommer det ikke til at fungere, det ved vi af erfaring. Derfor synes jeg, vi skal drage læren af de erfaringer og så lave det sådan, at de kan være med på området.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Både SF og hr. Helge Sander fra Venstre har begge – ud fra hver deres indgangsvinkel naturligvis – kritiseret tidspunktet, dette er kommet på. Til det vil jeg gerne sige, at vi har lagt vægt på så hurtigt som muligt at få fremlagt et forslag, som regeringen har prioriteret meget højt, som »En ny start«-grundlaget har prioriteret meget højt.

Når vi har lagt det frem så hurtigt og lagt så meget vægt på, at det kom så hurtigt frem, har det to forklaringer. Den ene er, at vi meget gerne vil have, at Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg får god tid til at diskutere forslaget. Vi vil gerne have det vedtaget, inden vi går på sommerferie engang hen i juni måned, eller hvornår det nu bliver, alene af den grund, at vi vil gerne give arbejdsmarkedets parter og ar-

bejdsmarkedsmyndighederne så lang tid, som de nu skal bruge, nemlig et halvt års tid, til at få tingene organiseret administrativt teknisk, så loven kan træde i kraft den 1. januar 1994.

Det har altså ikke været for at genere partierne, vil jeg gerne understrege, at vi kommer med det nu. Jeg erkender blankt, at der er en svaghed i at komme med det isoleret, for naturligvis skal det ses i sammenhæng med vores erhvervs politik og uddannelses politik, og det er de to politikområder, hvor vi først skal afvente 18. maj-afstemningen, fordi den jo vil give os et lidt mere præcist billede af, hvilket økonomisk råderum vi har efter 18. maj-afstemningen. Det er baggrunden for og forklaringen på, at det kommer isoleret. Jeg erkender blankt, at det er en svaghed, fordi det ikke som selvstændigt forslag giver beskæftigelse, men det skal naturligvis ind i den ramme, så også partierne, hvad enten det nu er på den ene side eller på den anden side, kan se, at der er en sammenhæng imellem arbejdsmarkedspolitikken, uddannelsespolitikken og erhvervs politikken. Det er selvfølgelig helt afgørende for de succeskriterier, vi lægger ind i denne arbejdsmarkedsreform, og de er faktisk ganske høje.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg var glad for arbejdsministerens bemærkninger, og jeg vil gerne lige fastslå, at jeg ikke har gjort mine bemærkninger for at sige, at tidspunktet for disse forslag ikke er godt nok, for det synes jeg det er, men problemet er, at de andre ting ikke har været med.

Helt ærligt er jeg af den opfattelse, at noget af det mest ukloge, man kan gøre i den nuværende situation, er at sige, at vi ikke lægger vores forslag frem til beskæftigelsesplan og uddannelsesplaner, før vi ser, om befolkningen nu også makker ret og stemmer, som de skal her til EF-afstemningen. Jeg synes, det er ærgerligt både for EF-afstemningen og for os, der skulle se dette her i sammenhæng, at man har valgt den metode. Jeg forstår, det ikke er arbejdsministeren, der har valgt den, men at det nok er lidt højere oppe, om jeg så må sige, altså statsministeren, men jeg har vel lov til at sige, at jeg bestemt ikke synes, det er nogen klog beslutning, der er truffet, for man kunne jo godt have lagt det frem på en sådan måde, at vi havde haft en bedre mulighed for at vurdere